

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 542

din 12 mai 2016

Prin Raportul nr. 2716/IJ/629/DIP/9959/ST/2016 Inspecția Judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor efectuate în ceea ce privește sesizarea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la apărarea independenței sistemului judiciar, urmare a afirmațiilor făcute în spațiul public, la data de 17 septembrie 2015, de domnul Victor Viorel Ponta - prim-ministru al României la acea dată, concretizate în aprecieri negative cu privire la activitatea de urmărire penală.

Analizând Raportul Inspecției Judiciare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Prin Hotărârea nr. 993 din data de 6 octombrie 2015, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a apreciat că afirmațiile făcute în spațiul public, la data de 17 septembrie 2015, de domnul Victor Viorel Ponta - prim-ministru al României la acea dată, concretizate în aprecieri negative cu privire la activitatea de urmărire penală, aduc atingere independenței sistemului judiciar.

De asemenea, Plenul a hotărât sesizarea Inspecției Judiciare, în vederea efectuării de verificări cu privire la afirmațiile publice din data de 7 iunie 2015 și ulterior acestei date, făcute de domnul Victor Viorel Ponta-prim ministru al României la acea dată și cu privire la afirmațiile din data de 8 iunie 2015 și ulterior acestei date, făcute de domnul Călin Popescu Tăriceanu-președintele Senatului României.

Prin adresa nr. 3/7809/2016 din data de 11 aprilie 2016 președintele Consiliului Superior al Magistraturii a transmis Inspecției Judiciare transcrierea declarațiilor din datele de 7 iunie 2015, 9 iunie 2015, 14 iunie 2015 și 21 iunie 2015 ale domnului Victor Viorel Ponta – prim ministru al României în acea perioadă și cele ale domnului Călin Popescu Tăriceanu-președintele Senatului României din data de 8 iunie 2015, cu precizarea că, declarațiile ulterioare acestei date, au fost avute în vedere la emiterea Hotărârii nr. 658/22 iunie 2015.

În vederea soluționării lucrării au fost analizate declarațiile din datele de 7 iunie 2015, 9 iunie 2015, 14 iunie 2015 și 21 iunie 2015 ale domnului Victor Ponta – prim ministru al României în acea perioadă și cele din data de 8 iunie 2015 ale domnului Călin Popescu Tăriceanu-președintele Senatului României.

Referitor la declarațiile din datele de 7 iunie 2015, 9 iunie 2015, 14 iunie 2015 și 21 iunie 2015 ale domnului Victor Ponta – prim ministru al României în acea perioadă, în urma verificărilor s-au constatat următoarele:

Cu ocazia interviului din data de 7 iunie 2015 ora 11,05 dat la postul de televiziune B1 premierul Victor Ponta, cercetat în dosarul nr. al Direcției Naționale Anticorupție cu privire la săvârșirea infracțiunilor de complicitate la evaziune fiscală în formă continuată, fals în înscrisuri sub semnătură privată (17 infracțiuni) și spălare de bani, a declarat printre altele că:

„Acușarea mea pentru fapte din 2007-2008, deci în urmă cu 7-8 ani și pentru care s-a deschis un dosar în 2012, în urmă cu trei ani, are legătură directă cu evenimente care s-au întâmplat recent și anume cu emoția produsă în opinia publică de cazul Rarincea, ...

...cred că justiția nu înseamnă să reacționezi la evenimente politice încercând să elimini pe unul din liderii politici...

Astfel, un act de justiție un act al unui procuror care să reacționeze la un act politic cum a fost decizia Senatului este categoric total nedemocratic....

Este clar, din punct de vedere politic că acușarea mea de vineri are ca scop schimbarea guvernului actual și a majorității actuale. Conform tuturor definițiilor schimbarea unui guvern se face prin alegeri sau prin vot în parlament. Orice altă metodă înseamnă lovitură de stat și nu îmi doresc să trăim într-o țară în care guvernele se schimbă altfel decât prin procedurile constituționale...”

.... Rezultă clar că aducerea acușărilor în acest moment politic are ca scop demisia guvernului și schimbarea majorității parlamentare. Or, acesta este un lucru pe care doar oamenii politici și cetățenii, prin vot, pot să-l decidă, nu un procuror - despre care nu am nimic de spus pentru că nu asta este obiectul discuției...

Sunt lideri de opinie, lideri politici care susțin în mod clar că Parlamentul României trebuie eliminat dintre factorii de putere...la fel și Guvernul trebuie să fie eliminat dintre puteri și eventual doar să aducă la îndeplinire ceea ce i se trasează; dacă nu se începe urmărirea penală și punem un alt guvern...

...cred că schimbarea Guvernului, schimbarea majorității parlamentare, prin decizia unui singur procuror, reprezintă un precedent îngrozitor pentru viitorul acestei țări și eu nu vreau să fiu complice la așa ceva..”

La data de 9 iunie 2015, în cadrul discursului ținut în Plenul Parlamentului, premierul Victor Viorel Ponta a susținut următoarele:

„În primul rând, dumneavoastră trebuie să decideți dacă tot ceea ce ține de decizii politice pot să fie cenzurate de către o altă putere constituțională...

...Astăzi dumneavoastră trebuie să decideți dacă o altă putere a statului sau un reprezentant al acestei, un procuror de caz, poate să cenzureze și să tragă la răspundere penală pe cei care iau asemenea decizii politice ...”

Invitat la emisiunea „Sinteza zilei” din data de 9 iunie 2015 ora 21,32, premierul Victor Viorel Ponta a declarat astfel:

„Altfel, dacă oamenii m-au numit pe mine prin vot și mă dau jos, nu știu, cei de la PDL – PNL pentru că există un dosar care, repet, nu are nici o legătură cu activitatea mea de prim-ministru, este categoric....asta este o bătălie politică împotriva exact celor care ne votează și o să vă spun de ce și poate am ocazia să vă spun mai târziu că e totuși un moment greu pentru mine...

Atenție, procurorii trimit în fața judecătorilor doar pe cineva față de care...

Ceea ce știu și este evident și este probat, este faptul că moțiunea de cenzură a fost depusă vineri, ziua în care mi s-a adus la cunoștință că sunt suspect, și că cei de la PDL-PNL nu vor să voteze moțiunea de cenzură, ci vor să-mi dau eu demisia din cauza unui dosar.

La data de 9 iunie 2015 în cadrul unei intervenții la emisiunea „Știri” a postului de televiziune Antena 3, de la ora 0.53, premierul Victor Viorel Ponta a afirmat următoarele „Problema este că acest dosar despre care eu nu afirm și nu pot să afirm că este un dosar politic, este folosit în bătălia politică...”

În cadrul intervenției telefonice la emisiunea „Ultimul cuvânt” difuzată de postul B1 TV la ora 21,30, premierul Victor Viorel Ponta a răspuns la mai multe întrebări adresate de domnul Ion Cristoiu, iar apoi a precizat următoarele: „Atenție, domnule Cristoiu, deja noi trăim în altă realitate juridică.....

Eu mă pricep la Drept penal. Ce se întâmplă azi nu are nici o legătură cu Dreptul penal, are legătură cu cine vrem să...

Sau dacă Guvernul se schimbă că vrea un procuror, de ce mai facem alegeri? ...”

Potrivit verificărilor, președintele Senatului României, domnul Călin Popescu Tăriceanu, în cadrul emisiunii „Știri” a postului de televiziune DIGI 24 HD, de la ora 12,43, a afirmat următoarele:

„Credeti că este normal ca, într-o țară democratică, cu regim parlamentar, un procuror, poate a cărui pricepere profesională nu pot să o apreciez dar am posibilitatea să-mi pun niște semne de întrebare câtă experiență are la 27 ani și câtă responsabilitate are să răstoarne, să țicem două guverne în decurs de o lună de zile. Cred că cei care lucrează în justiție sunt cu toții conștienți că puterea pe care o au implică o responsabilitate uriașă. Nu am observat în ultima vreme, că această responsabilitate care apasă pe umerii lor este conștientizată, mai ales prin acțiunile din ultima vreme la adresa Parlamentului cât acum mai ales și la adresa executivului....

Lucrurile acestea până în final privite, aș spune cu detașare din exterior, pot să-i ducă pe foarte mulți la concluzia că este o încercare de lovitură de stat pentru că lovitură de stat ce înseamnă? Înlăturarea unui regim, democratic ales, prin instituțiile de forță ale statului.

Am urmărit ieri cu foarte multă atenție câteva elemente din prezentarea primului-ministru care mi-au întărit convingerea că este un dosar făcut în pripă, fără nici un fel de fundamentare și care sigur că, cu toții, vreau să luăm notă de ceea ce spunea doamna Kovesi că este o pură coincidență că s-a suprapus cu

moțiunea de cenzură. Așa de mare coincidență este că tot domnia sa ne-a declarat cu multă înocență că marțea trecută în momentul în care solicitarea de încuviințare a arestării domnului Șova a fost refuzată de Senat, au hotărât să declanșeze urmărirea penală împotriva primului ministru.”

Referitor la apărarea independenței procurorilor Direcției Naționale Anticorupție și sistemului judiciar în ansamblul său, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii are în vedere, în principal, cadrul legal care definește independența, precum și limitele libertății de exprimare

Conform dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, în exercitarea atribuțiilor sale, „Consiliul Superior al Magistraturii are dreptul și obligația de a se sesiza și din oficiu pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea ori ar crea suspiciuni cu privire la acestea. De asemenea, Consiliul Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor”.

Justiția, în statul de drept, este socotită o putere pe lângă celelalte puteri ale statului (art. 21 și art. 124 din Constituția României). Pentru aceasta este necesar să existe anumite garanții față de celelalte puteri ale statului, pentru a se evita politizarea și pentru a crea independența și imparțialitatea magistratului.

Principiile independenței și imparțialității magistraților sunt consfințite de art. 124 alin. 3 din Constituție, art. 3 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și de art. 3 alin. 2 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Articolul 1 pct. 4 din Constituția României consacră expres principiul separației și echilibrului puterilor legislativă, executivă și judecătorească. Potrivit acestui principiu raporturile dintre legislativ, executiv și puterea judecătorească sunt condiționate de respectarea principiului independenței magistraților și supunerii lor numai legii, prevăzut de art. 123 din Constituție.

Plenul are în vedere că potrivit art. 30 alin. 1 și 6 din Constituția României, libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de

comunicare în public, sunt inviolabile însă, libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

Art. 10 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului consacră libertatea de exprimare, arătând că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare și că acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere.

Din coroborarea dispozițiilor art. 14 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și a dispozițiilor art. 65 alin. (1) lit. i) din același act normativ, reiese că noțiunea de bună reputație constituie nu doar o condiție de acces în profesie ci și o cerință care trebuie să subziste pe tot parcursul exercitării profesiei. Noțiunea de bună reputație se regăsește și în art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată având o semnificație identică.

Ambele noțiuni vizează, în esență, măsura integrității profesionale și morale de care trebuie să dea dovadă fiecare magistrat aflat în exercițiul funcției, aceasta fiind în strânsă legătură cu independența, imparțialitatea și integritatea pe care trebuie să le manifeste fiecare judecător în exercitarea profesiei.

Totodată, din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, reiese că limitele criticii admisibile sunt mai mari în cazul funcționarilor publici sau al politicienilor, trebuind să se facă distincție între situația acestora din urmă și cea a magistraților, atât din punct de vedere al posibilităților reduse ale procurorilor de a reacționa, ca urmare a obligațiilor de discreție și reținere impuse de propriile reguli de conduită, cât și din perspectiva rolului special al puterii judiciare în societate și necesității protejării magistraților de atacuri denigratoare, de natură a aduce atingere încrederii cetățenilor în justiție (hotărârea în cauza Prager și Oberschlick contra Austriei din 26.04.1995; hotărârea în cauza De Haes și Gijssels contra Belgiei din 24.02.1997).

Dreptul la libertatea de exprimare nu este unul absolut, acesta fiind susceptibil de anumite restrângeri, în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva unor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra, cum ar fi autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești. Astfel, art. 10 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului consacră libertatea de exprimare, arătând că „orice persoană are

dreptul la libertatea de exprimare” și că „acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere”.

Referindu-se la restrângerea libertății de exprimare în scopul garantării autorității și imparțialității puterii judecătorești, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza „Barfod împotriva Danemarcei” a decis că „interesul de a proteja reputația și a asigura autoritatea magistraților este superior aceluia de a permite o discuție liberă asupra imparțialității acestora”. În același sens, în cauza „Pager și Oberschlick împotriva Austriei” s-a statuat că „activitatea justiției nu poate fi discutată fără să se aibă în vedere anumite limite pentru a nu submina autoritatea acesteia, comandament deosebit de important într-un stat de drept”.

Se are în vedere că prestigiul justiției și independența acesteia, deși aparent valori distincte, sunt strâns legate între ele, cea dintâi reprezentând un criteriu de evaluare pentru cea de-a doua. Astfel, noțiunea de prestigiu al justiției este legată de conceptul de „aparență de independență” prin aceea că ambele valori pun în discuție încrederea cetățenilor în corectitudinea actului de justiție.

Prestigiul justiției reprezintă aprecierea publică pozitivă a sistemului în ansamblul său.

Referindu-se la independența magistraților, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că este suficient ca aparențele să creeze o îndoială legitimă cu privire la independența magistraților, pentru ca respectarea acestui principiu să fie contestată cu succes (Cambell și Fell, hotărâre 28 iunie 1984, Sramek, hotărâre din 22 octombrie 1984, Belilos contra Elveția, hotărâre din 29 aprilie 1988).

În raportul Singhvi către Comisia drepturilor omului a ONU din 1987, se precizează că „principiile independenței și imparțialității sunt pietrele de fundament ale motivării și legitimității funcției judiciare în orice stat” – (pct. 75).

Afirmațiile domnilor Ponta Victor-Viorel și Călin Popescu Țăriceanu din spațiul public, nu au fundament și constituie, în fapt, o diseminare a unor informații tendențioase, de natură a pune în discuție deontologia profesională a procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, încercând să se acrediteze ideea că activitatea

magistraților implicați în procesul judiciar se desfășoară cu încălcarea principiului consacrat de art.2 din Codul de procedură penală, potrivit căruia procesul penal se desfășoară conform dispozițiilor prevăzute de lege.

Potrivit verificărilor, în dosarul nr. _____ al Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție s-au efectuat cercetări față de _____

sub aspectul săvârșirii a trei :

sub aspectul săvârșirii a cinci

sub aspectul săvârșirii unei

sub aspectul săvârșirii a trei :

și P. Vi _____ sub aspectul săvârșirii

La data de 5 iunie 2015 procurorii Direcției Naționale Anticorupție au emis comunicatul de presă nr. 1026/VIII/3/5 iunie 2015 în care au precizat că, în dosarul privind presupuse acte asimilate corupției, săvârșite la companiile energetice

În legătură cu încheierea unor contracte de asistență juridică, s-a dispus efectuarea urmăririi penale față de P. Vi _____ la data faptelor avocat, reprezentant legal al _____ în prezent prim-ministru al României

au fost prezentate succint în cuprinsul comunicatului.

În acest comunicat s-a mai precizat că, procurorii au constatat că se impune continuarea urmăririi penale față de P. V. V. _____ sub aspectul săvârșirii a trei

Tot la data de 5 iunie 2015 procurorii Direcției Naționale Anticorupție au emis comunicatul de presă nr. 1028/VIII/3/5 iunie 2015 în care au precizat că, în dosarul privind presupuse acte asimilate corupției, săvârșite la companiile energetice

în legătură cu încheierea unor contracte de asistență juridică, s-a dispus punerea în

mișcare a acțiunii penale și luarea măsurii controlului judiciar pe o durată de 60 zile începând cu data de 5 iunie 2015 față de inculpatul _____ avocat coordonator al Societății Civile de Avocați _____ cu privire la săvârșirea _____

Faptele au fost prezentate succint în comunicat.

Urmare publicării acestor comunicate, la datele de 7 iunie 2015, 9 iunie 2015, 14 iunie 2015 și 21 iunie 2015, domnul Victor Viorel Ponta – prim ministru al României în acea perioadă, a făcut o serie de afirmații publice, acreditând ideea că cercetarea și acuzarea sa are ca scop schimbarea guvernului și a majorității parlamentare.

De asemenea, domnul Călin Popescu Țăriceanu-președintele Senatului României la data de 8 iunie 2015 în cadrul emisiunii „Știri” a postului de televiziune DIGI 24 HD, de la ora 12,43 a susținut că acțiunile din ultima vreme (ale procurorilor) la adresa Parlamentului și a executivului pot să-i ducă pe foarte mulți la concluzia că este o încercare de lovitură de stat pentru că lovitura de stat înseamnă înlăturarea unui regim, democratic ales, prin instituțiile de forță ale statului.

Ulterior prin rechizitoriul nr. _____ Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție a dispus trimiterea în judecată, alături de alte persoane, a _____ cu privire la săvârșirea _____

Prin același rechizitoriu, cu privire la F _____ s-a mai dispus clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunii _____ precum și sub aspectul săvârșirii _____, întrucât faptele s-au prescris.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că impactul declarațiilor domnilor Ponta Victor-Viorel și Călin Popescu Țăriceanu, persoane de notorietate publică, este cu atât mai puternic, prin prisma calității de prim ministru al României în acea perioadă, respectiv de președinte al Senatului României.

Analizând declarațiile din datele de 7 iunie 2015, 9 iunie 2015, 14 iunie 2015 și 21 iunie 2015 ale domnului Victor Viorel Ponta – prim ministru al României în acea

perioadă și cele din data de 8 iunie 2015 ale domnului Călin Popescu Tăriceanu- președintele Senatului României, din perspectiva compatibilității cu libertatea de exprimare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că acestea sunt de natură să creeze suspiciuni în rândul opiniei publice cu privire la independența și imparțialitatea procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și, nu în ultimul rând, în ceea ce privește sistemul judiciar în ansamblul său.

Mai mult, afirmând că acuzarea sa are ca scop schimbarea Guvernului, în condițiile în care această schimbare are loc prin alegeri sau vot parlamentar, fostul prim ministru, domnul Victor Viorel Ponta, prin afirmațiile făcute a încercat să acrediteze ideea că procurorii Direcției Naționale Anticorupție instrumentează cauze penale într-o manieră abuzivă, fără respectarea dispozițiilor legale în materie penală și transmite opiniei publice un mesaj compromițător legat de reaua credință a acestui corp profesional, punându-se la îndoială credibilitatea sistemului judiciar, pe componenta de exercitare a atribuțiilor de serviciu de către procurori, parte a mecanismului justiției.

Se constată că mesajul fostului prim-ministru, domnul Victor Ponta a fost completat în spațiul public cu afirmațiile președintelui Senatului României - domnul Călin Popescu Tăriceanu care a susținut că procurorii nu sunt conștienți de responsabilitatea pe care o au, într-o țară democratică și, prin acțiunile la adresa Parlamentului și Guvernului, pot să-i ducă pe mulți la concluzia că este o încercare de lovitură de stat prin înlăturarea unui regim democratic ales prin instituțiile de forță ale statului.

Trebuie subliniat faptul că afirmațiile aparțin unui demnitar de rang înalt, respectiv domnului Victor Ponta, prim-ministrul Guvernului României la datele anterior menționate.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că legalitatea și temeinicia actelor procurorului sunt supuse doar controlului ierarhic și, după caz, controlului judiciar, conform legii.

De asemenea, afirmațiile domnului Călin Popescu Tăriceanu, în calitate de președinte al Senatului României, prezentate anterior, se înscriu în același registru al unor acuzații nefondate privind exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu de către procurorii Direcției Naționale Anticorupție cu ocazia instrumentării dosarului penal privind pe prim-ministrul _____ și senatorul _____

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reamintește că într-un stat de drept, nimeni și cu atât mai mult reprezentanții celor două puteri în stat, executivă și legislativă, nu au dreptul să-și manifeste nemulțumirile cu privire la modul de instrumentare a unei anumite cauze penale, decât prin căile prevăzute de lege.

În consecință, se apreciază că afirmațiile fostului prim-ministru, domnul Victor Viorel Ponta și cele ale președintelui Senatului - domnul Călin Popescu Țăriceanu, au depășit limitele admisibile ale discursului politic, deoarece au indus ideea unei funcționări anormale și incorecte a sistemului judiciar, pe componenta de exercitare a atribuțiilor de serviciu ce le revin procurorilor Direcției Naționale Anticorupție, parte a mecanismului justiției, în sensul că instrumentează dosare penale cu persoane care ocupă funcții importante în stat pentru a contribui la căderea unui guvern și nu pe baza probelor aflate la dosar.

Aceste afirmații pot avea drept consecință alterarea încrederii opiniei publice în competența, corectitudinea și probitatea profesională a procurorilor, cu consecința afectării imaginii întregului sistem judiciar, cu atât mai mult cu cât provin de la reprezentanții cei mai de seamă ai puterilor legislative și executive.

Chiar dacă opiniile domnului Victor Viorel Ponta, exprimate în spațiul public, constituie o modalitate de răspuns față de acuzele formulate la adresa domniei sale în dosarul instrumentat de Direcția Națională Anticorupție, nu trebuie uitată poziția din care a făcut aceste afirmații, limitele discursului politic fiind în mod cert depășite deoarece sugerează că acuzarea sa s-a realizat în scop politic urmărindu-se demisia guvernului și schimbarea majorității parlamentare.

Prin urmare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii consideră că toate afirmațiile făcute de domnul Victor Ponta – prim ministru al României în acea perioadă și cele ale domnului Călin Popescu Țăriceanu-președintele Senatului României, au drept efect dezinformarea opiniei publice cu privire la modul de funcționare a sistemului judiciar, cu un impact profund negativ asupra justițiabililor, de natura a le afecta încrederea în actul de justiție.

În cadrul Principiilor de bază ale independenței sistemului judiciar redactate de Națiunile Unite în 1985, se stipulează, la articolul 2, că „sistemul juridic va decide în

problemele care îi sunt înaintate imparțial, pe baza faptelor și în conformitate cu legea, fără vreo restricție, influență incorectă, sugestie, presiune, amenințare sau interferență, directă sau indirectă, din orice parte sau pentru orice motiv“.

Convenția de la Havana pentru prevenirea crimei și tratamentul delicvenților, adoptată la Congresul VIII al O.N.U. la pct. 4 prevede că „statele veghează ca procurorii să-și îndeplinească atribuțiile profesionale în deplină libertate, fără a face obiectul unor intimidări, hărțuiri, fără a suferi ingerințe nefondate și fără a li se angaja, în mod nejustificat, responsabilitatea civilă, penală sau de altă natură”.

În Recomandarea (2000) 19 a Comitetului de Miniștri al statelor membre privind rolul urmăririi penale în sistemul de justiție penală, adoptată la data de 06 octombrie 2000 la cea de-a 724-a reuniune a delegațiilor miniștrilor, la pct. (11) din capitolul „Relația dintre procurorii publici și puterea executivă și legislativă” se prevede că „statele trebuie să ia măsurile adecvate pentru a asigura că procurorii publici își pot efectua îndatoririle și responsabilitățile profesionale fără intervenție”.

Conform prevederilor legale, activitatea jurisdicțională a procurorului se circumscrie principiului independenței, principiu ce presupune excluderea intervenției venite sub orice formă, din partea oricărei persoane, indiferent de calitatea acesteia, în efectuarea urmăririi penale sau în adoptarea soluțiilor.

Reputația profesională a magistratului este consecința modului în care acesta își exercită funcția, fiind dovada *independenței, imparțialității și integrității* pe care acesta trebuie să le manifeste în exercitarea profesiei.

Pentru a-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile, magistrații au nevoie de încrederea opiniei publice, iar această încredere ar putea fi afectată de afirmațiile de genul celor analizate, care pun la îndoială capacitatea profesională și corectitudinea procurorului.

Toate aceste afirmații, făcute în scopul afectării autorității și demnității specifice funcției de procuror, au drept efect dezinformarea opiniei publice cu privire la modul de funcționare a sistemului judiciar, cu un impact profund negativ asupra justițiabililor, de natura a le afecta încrederea în realizarea actului de justiție.

În aceste condiții, Plenul apreciază că declarațiile din datele de 7 iunie 2015, 9

iunie 2015, 14 iunie 2015 și 21 iunie 2015 ale domnului Victor Ponta – prim ministru al României în acea perioadă și cele din data de 8 iunie 2015 ale domnului Călin Popescu Tăriceanu-președintele Senatului României, au depășit cadrul discursului politic, aducând atingere independenței, prestigiului și credibilității justiției, cu consecința subminării autorității acesteia.

Pentru considerentele anterior arătate, în conformitate cu dispozițiile art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare și art. 19 alin. 1 pct. 6 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți,

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 – Declarațiile din datele de 7 iunie 2015, 9 iunie 2015, 14 iunie 2015 și 21 iunie 2015 ale domnului VICTOR PONTA, prim-ministru al României în acea perioadă și cele din data de 8 iunie 2015 ale domnului CĂLIN POPESCU TĂRICEANU, președintele Senatului României, au depășit cadrul discursului politic, aducând atingere independenței, prestigiului și credibilității justiției, cu consecința subminării autorității acesteia.

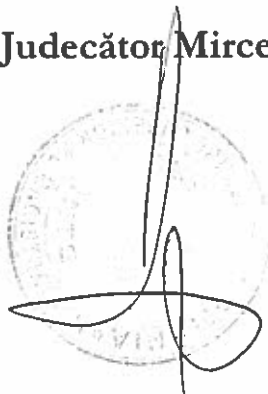
Art.2 – Emiterea unui comunicat de presă de către Biroul de informare publică și relația cu mass-media din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

Art.3 - Prezenta hotărâre nr. 542/12.05.2016 se comunică Inspecției Judiciare și Biroului de informare publică și relații cu mass-media.

Data în București, la data de 12 mai 2016

Președinte,

Judecător Mircea ARON

A handwritten signature in black ink is written over a circular official stamp. The signature is stylized, starting with a vertical line and ending with a large loop. The stamp is faint and circular, with some text visible around the perimeter.